

Od konfliktu k spoločenstvu

http://sk.radiovaticana.va/news/2017/01/22/kard_koch_o_500_v%C3%BDro%C4%8D%C3%AD_reform%C3%A1cie_v%C4%8Fa%C4%8Dnos%C5%A5_pok%C3%A1nie_n%C3%A1dej/1286947

Kardinál Koch o 500. výročí reformácie – *vd'ačnosť, pokánie, nádej*

V ekumenickej epoche skôr platí ako všeobecné pravidlo solidárneho spolupodielania sa na živote iných, v radosť i v žiali. V ekumenickom hnutí navyše dospela k zrelosti myšlienka, že reformácia sa netýka iba protestantov, ale aj katolíkov, a že v dôsledku toho sa pripomenutie reformácie dnes môže udiat jedine v ekumenickom spoločenstve. Pre obe strany sa predstavuje ako vítané pozvanie k dialógu o tom, čo sa môžu katolíci naučiť z reformácie a o tom, čo protestanti môžu získať od Katolíckej cirkvi ako obohatenie vlastnej viery.

Pretože obnova celej Cirkvi bola skutočným cieľom Lutherovej reformy, rozdelenie Cirkvi, zrod protestantskej cirkvi a oddelenie cirkevných spoločenstiev protestantov od Katolíckej cirkvi majú byť vnímané nie ako pozitívny dôsledok reformácie, ale ako vyjadrenie jej provizórneho zlyhania alebo prinajmenšom ako ústupok z núdze. V skutočnosti, pravý a ozajstný úspech reformácie sa dosiahne len prekonaním rozdelení kresťanov, ktoré sú dedičstvom minulosti, a znovuobnovením jednej a jedinej Cirkvi, obnovenej v duchu Evanjelia. V tomto zmysle Druhý vatikánsky koncil, ktorý neoddeliteľným spôsobom prepojil ekumenické úsilie v prospech znovuvytvorenia jednoty kresťanov s obnovu Katolíckej cirkvi, priniesol zásadný prínos, až taký, že môžeme potvrdiť, aj z tohto aspektu, že v Druhom vatikánskom koncile by bol Martin Luther «našiel svoj koncil», koncil, na ktorý by sa odvolal v dobe, v ktorej žil.

Dôležitý krok na ceste k zmiereniu sa dosiahol Spoločným vyhlásením k učeniu o ospravedlnení (ospravodlivení), podpísaným 31. októbra 1999 v Augsburgu. Pretože práve v jadre centrálnej otázky, ktorú mal na srdci Martin Luther, otázky ktorá viedla v 16. storočí k reformácii a následne k rozdeleniu Cirkvi, bolo možné dosiahnuť dohodu o „základných pravdách“, toto vyhlásenie môže byť vnímané ako skutočný základný kameň ekumenizmu.

Akt verejného pokánia musí byť preto integrálnou súčasťou autentického pripomenutia reformácie. A musí byť sprevádzaný tým očistením historickej pamäte, po ktorom volal pápež František, keď povedal: «Nemôžeme vymazať to, čo sa stalo, ale nechceme dovoliť, aby ťažoba minulých vín naďalej znečisťovala naše vzťahy. Milosrdenstvo Božie obnoví naše vzťahy». Milosrdenstvo a zmierenie musia teda byť našimi vodičmi línií na ďalšej ceste ekumenizmu.

Po päťsto rokoch rozdelenia, po tom, čo sme dlhý čas žili protikladne alebo paralelne, musíme sa naučiť žiť jedni s druhými v pevnejšom zväzku, a musíme to začať robiť už dnes.

http://sk.radiovaticana.va/news/2016/11/01/spolo%C4%8Dn%C3%A9_vyh%C3%A1senie_katol%C3%ADkov_a_luter%C3%A1nov_pri_500_reform%C3%A1cie/1269313